

ZÁVĚŤ POŘÍZENÁ SOUKROMOU LISTINOU

Tato závěť může mít dvě podoby. První je holografická závěť (závěť sepsaná vlastní rukou s vlastním podpisem zůstavitele) a druhou je allografní závěť (závěť, která není sepsána vlastní rukou, ale je zůstavitelem vlastnoručně podepsána, před kterými zůstavitel prohlásí, že obsahuje jeho poslední vůli). Do allografní závěti patří závěti sepsané na počítači nebo na stroji. Svědkové nemohou patřit mezi dědice zmíněné v závěti.

Neexistuje žádná pevná forma, jak má taková závěť vypadat, je ale důležité, aby všechny osoby a předměty zmíněné v závěti byly přesně popsány (u osob je ideální uvést maximum informací, včetně data narození a kontaktů). Závěť musí být podepsána až pod veškerým textem a musí obsahovat datum.

ZÁVĚŤ POŘÍZENÁ VEŘEJNOU LISTINOU (NOTÁŘSKÝM ZÁPISEM)

Závěť je možné sepsat u notáře, který ji poté založí ve sbírce notářských zápisů, kam nemá nikdo jiný než notář a jiné pověřené osoby přístup. Jedná se o Centrální evidenci závětí, kde se evidují všechny závěti, listiny o vydědění a od ledna 2005 také listiny o ustanovení správce dědictví.

PRIVILEGOVANÁ ZÁVĚŤ (ZÁVĚŤ POŘÍZENÁ S ÚLEVAMI)

Výjimky z běžných podmínek pro uzavření závěti se aplikují v případě, že některou z podmínek není možné v danou chvíli naplnit. Týká se to především chvíl v bezprostředním ohrožení života nebo v místě, kde je v důsledku mimořádné události ochromen běžný společenský styk. I tyto závěti mají svá pravidla týkající se počtu svědků a následném zpracování závěti.

ZÁVĚŤ VS. DĚDICOVÉ

Závěť má přednost před dědickým zákonem. Pokud ovšem v závěti není rozdělena celá pozůstalost, pak se aplikuje závěť na popsanou část a na zbytek dědický zákon. Je ale dobré vědět, že existují takzvaní nepominutelní dědicové, kteří dědí i v případě, že nejsou zmíněni v závěti. Těmi jsou děti zemřelého, případně jejich děti (vnoučata) zesnulého.

Vyjmutí nepominutelného dědice z procesu je možné jen oficiálním vyděděním, které má svá pravidla. Je třeba sepsat tzv. prohlášení o vydědění, které se stejně jako závěti ukládá do Centrální evidencie závětí.

Toto prohlášení lze sepsat vlastnoručně nebo u notáře – pro sepsání platí úplně stejná pravidla jako pro sepsání závěti.

Oproti závěti musí prohlášení o vydědění obsahovat důvody, které k vydědění vedly, a to minimálně jeden z důvodů z tohoto seznamu:

- POTENCIÁLNÍ DĚDIC NEPOSKYTL ZŮSTAVITELI POTŘEBNOU POMOČ V NOUZI.
- O ZŮSTAVITELE NEPROJEVUJE OPRAVDOVÝ ZÁJEM, JAKÝ BY PROJEVOVAT MĚL.
- BYL ODSOUZEN PRO TRESTNÝ ČIN SPÁCHANÝ ZA OKOLNOSTÍ SVĚDČÍCÍCH O JEHO ZVRHLÉ POVAZE.
- VEDE TRVALE NEZŘÍZENÝ ŽIVOT. V PŘÍPADĚ, ŽE VYDĚDĚNÝ S DŮVODY NESOUHLASÍ, MŮŽE PODAT ŽALOBU A V RÁMCI SOUDNÍHO ŘÍZENÍ TYTO DŮVODU ZPOCHYBNIT.

www.miestate.cz

DĚDICTVÍ

REALITNÍ VZDĚLÁVACÍ GRAMOTNOST

Předmětem dědictví bývají nejčastěji věci movité (předměty) a věci nemovité (domy, byty, pozemky), ale mohou do něj spadat také například autorská práva.

DĚDICTVÍ

V dědickém řízení je třeba vyřešit vše, co zemřelý vlastnil, a to jak výlučně (byl jediným vlastníkem), tak i v podílovém vlastnictví.

Příkladem podílového vlastnictví je třeba společné jmění manželů. Soud v takových případech určí obecnou cenu majetku ve společném jmění manželů v den smrti zemřelého a rozhodne, co z tohoto majetku patří do dědictví po zemřelém a co patří pozůstalému manželovi nebo manželce. Část patřící zemřelému je pak v rámci dědického řízení přisouzena některému z dědiců.

Během dědického řízení je potřeba vypracovat odhad nemovitosti, který je ve vlastnictví zemřelého.

Dědictví se dělí mezi jednotlivé dědice, kterými mohou být fyzické osoby, právnické osoby nebo stát. Podle zákona jsou definovány skupiny, které určují posloupnost dědění.

DĚDICKÉ ŘÍZENÍ

Dědické řízení je soudní proces, kterým se určuje, kdo má být dědicem a jak bude majetek rozdělen. Pokud existuje závěť, dědické řízení se omezuje na ověření závěti. Během dědického řízení probíhá inventarizace majetku a jeho ocenění. Kromě dědiců se mohou na dědickém řízení podílet i další osoby, např. věřitelé zůstavitele.

DĚDICTVÍ NEMOVITOSTI: PODLE ZÁKONA A PODLE ZÁVĚTI

1. TŘÍDA

Stejný díl pozůstalosti získají zůstavitelovi děti a manžel. Pokud některé z dětí nedědí, jeho podíl přejde na jeho potomky, tedy vnoučata, případně pravnoučata zůstavitele.

2. TŘÍDA

Pokud potomci nedědí, manžel a rodiče dědí rovným dílem. Manžel/ka má vždy minimálně polovinu pozůstalosti. Dědí i blízký spolubydlící, pokud žil s nimi alespoň 1 rok nebo byl existenčně závislý.

3. TŘÍDA

Pokud sourozenec odmítne dědictví, případně jeho dětem - synovcům či neteřím.

4. TŘÍDA

Prarodiče zemřelého dědí rovným dílem.

5. TŘÍDA

Praprarodiče zemřelého dědí rovným dílem.

6. TŘÍDA

Dědí vnuci sourozenců zemřelého a děti jeho prarodičů – jeho tety a strýcové.

ZÁVĚŤ NEBOLI POSLEDNÍ VŮLE

Závěť určuje dědice majetku a způsob jeho rozdělení po smrti zůstavitele. Může být sepsána tak, aby dědicem byl kdokoliv, včetně neznámých osob, přítel nebo neziskových organizací. Sepsání závěti zajišťuje, že dědictví bude rozděleno podle představ zůstavitele.

CO MUSÍ OBSAHOVAT ZÁVĚŤ

- JMÉNO, PŘÍJMENÍ A ADRESU BYDLIŠTĚ ZŮSTAVITELE, URČENÍ DĚDICŮ A JEJICH PODÍLŮ NA MAJETKU
- VŠECHNY OSOBY ZMÍNĚNÉ V ZÁVĚTI MUSÍ BÝT PŘESNĚ IDENTIFIKOVATELNÉ
- URČENÍ, JAKÝM ZPŮSOBEM SE MAJETEK ROZDĚLÍ MEZI DĚDICE
- JMENOVÁNÍ VYKONAVATELE ZÁVĚTI, KTERÝ MÁ ZA ÚKOL ZAJISTIT PROVEDENÍ ZÁVĚTI PO ZŮSTAVITELOVĚ SMRTI
- PODPIS ZŮSTAVITELE A MINIMÁLNĚ DVOU SVĚDKŮ, KTERÍ BY MĚLI BÝT PŘÍTOMNI PŘI PODEPISOVÁNÍ ZÁVĚTI
- DATUM A MÍSTO VYTVOŘENÍ ZÁVĚTI
- V PŘÍPADĚ POTŘEBY MŮŽE ZÁVĚŤ OBSAHOVAT TAKÉ DALŠÍ POKYNY

DĚTI

RODIČE

PRARODIČE